2 Temmuz 1975

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt - 9/Sayı - 143/Fiyatı 300 Kuruş

Aristokratlar

Milliyet Çocuk Dergisi'nden Mektup:

ABONELERİMİZE DUYURU:
İKİNCİ TAKSİTİNİZİ
15 TEMMUZ GÜNÜNE KADAR GÖNDERİNİZ

Sevgili Okurlar,

Sıcak yaz günlerinde yine sizinle beraberiz. Denizde, kırda, kampta... her yerde, her zaman sizinle beraberiz.

Tatil günlerinizin düşün - düğünüz gibi neşeli ve eğlen - celi geçmesini içtenlikle diliyoruz.

Sevgili Okurlar,

Pembe Panter armağanlı taksitle abone kampanyamıza gösterdiğiniz ilgiye teşekkür ederiz. İlerki günlerde bize abone olan ve de olmayan okurlarımız için birçok yeni - liklerle yanınıza geleceğiz. Tüm hazırlıklarımızı bitir - miş bulunuyoruz. Yenilik ve armağanlarımızın sizi çocuklar gibi (!) sevindireceğine sizinle iddiaya bile girebiliriz.

Abone olmak için ilk taksit olan 50 lirayı gönderen okurlarımıza, ikinci taksitle - ri olan 50 lirayı en geç 15 Temmuz gününe kadar banka veya posta havalesiyle

MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Nuruosmaniye 65/67
İSTANBUL

adresimize göndermelerini duyururuz.

İyi günler dileğiyle, sevgiler, sevgiler, sevgiler...

Milliyet Çocuk Dergisi

Milliyet ÇOCUK dergisi
Çarşamba günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü / NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten / CEMAL HOŞGÖR ●

Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65 / 67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE : Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

ŞAMPİYON

18

Büyük bir soygun yapan gangesterler polisten kaçmaktadır ... Şampiyon Carmelo elinde olmadan olaya karışır...

CARMELO, DAHA SONRA NELER OLDUĞUNU BİLEMEZ.. SİLVİA UYANIR VE PANİĞE KAPILIR...

ANNE!.. ANNECİĞİM!

KÜÇÜK ÇOCUK, YAVAŞÇA YERİNDEN KALKAR VE TEHLİKELİ SEKİLDE TRAYLERİN SONUNDA DURUR.

POLİS ARABASININ FARLARI TRAYLERİ AYDINLATMAKTADIR.. ŞOFÖR, KORKUDAN TAŞ KESİLMİŞ ÇOCUĞU GÖRÜR...

BAK!.. ARABADA KAÇIRDIKLARI ÇOCUK BU!.. BİR ŞEYLER OLDU HERHALDE!.. DURDURALIM TRAYLERİ!

BİR DAKİKA SONRA TRAYLER, YOL ÜZERİNDE DURDURULMUŞTU. CARMELO, HAYDUTLARIN YAKALANMASINI GÖREMEDİ.. HÂLÂ, BAYGIN YERDE YATIYORDU...

DAHA SONRA OLANLARI HASTANEDE KENDİSİNE ANLATTILAR..

BAHSE GİRERİM Kİ, BOŞUNA YARALANDIN... NİYETİN ŞAMPİYONLUK MAÇLARINA KATILMAMAN VE YERİNİ NİCO'YA BIRAKMAKTI!

SİZE ÇOK TEŞEKKÜR EDERİZ...

EH, BENİM YERİME NİCO'NUN KATILMASI FENA OLMAZDI DOĞRUSU.. O BENDEN FAZLA İSTİYOR PROFESYONEL OLMAYI!..

YALNIZ SEVİNME!.. MAÇLARI BİR AY SONRAYA ERTELEDİLER!..

O ZAMANA KADAR KENDİNİ TOPARLAYACAĞINA EMİNİM.. DÖVÜŞMESİNİ DE BİLİYORSUN ARTIK!.

KADER BÖYLE İSTİYOR DEMEK.. NE YAPALIM, KATILIRIZ ARTIK.. SİZİ MEMNUN ETMEYE ÇALIŞACAĞIM...

ŞAMPİYONLUĞUN BAŞLADIĞI ZAMANLAR, CARMELO TAM FORMUNDAYDI.

YENİ BİR BOKSÖR İLE KARŞILAŞMAK ONA ÇOK BASİT GELDİ...

BİR SÜRÜ MAÇTAN SONRA SONUNDA ŞAMPİYON OLDU...

KARA GÖZLÜKLÜ GANGESTERİ YAKALAYAN BOKSÖR ŞAMPİYON OLDU..

CARMELO YENİ ŞAMPİYONUMUZ

Abbiamo un NuovoBenvenuti

YEPYENİ BİR HAYAT CARMELO İÇİN BAŞLAR...

MEMNUN MUSUN ŞAMPİYON?..

BİLEMİYORUM.. BEKLEMEDİĞİM BİR HAYAT BAŞLADI BENİM İÇİN.. ZORLUKLARIDA VAR TABİİ!.. BAKALIM NE YENİLİKLER GETİRECEK BANA..

- BU MACERANIN SONU -

Sinemada

HER GÖRDÜĞÜNÜZE İNANMAYIN!

Kameralar yalan söyler mi? Evet, filim yapımcıları seyredenleri eğlendirmek amacıyla bazı hilelere başvururlar...

Batmakta olan gemi, kendisini acımasızca döven dalgalara karşı koyamıyor, ağır ağır limanda yan yatıyordu. Rüzgârın, dalgaların şiddetle kamçıladığı denizciler, iyicene yana yatmış güvertede kayıyorlar, küfür ederek, bağırarak, umutsuzca bir yerlere tutunmaya çalışıyorlardı... Karşısındakine yaşama hakkı tanımayan dalgaların vuruşları giderek artmış, adamlar çığlıklar arasında, aşağıdaki yumuşak örtülerin üzerine atlamaya başlamışlardı ! Daha sonra ayağa kalkarak, otlar üzerinde yürüyüp ileri geçeceklerdi.

Evet, burası koskocaman bir filim stüdyosuydu; düşleri , kabusları bir gerçekmiş gibi sunmaya, hazırlamaya yarayan bir yerdi. Yukarda anlattığımız sahnede, seyirciyi bir geminin battığına inandırma işlemi ortaya konuyordu. Bütün ekibi toplayıp deniz kıyısına gitmek, gerçekten batmakta olan bir gemiyi filme çekmek, tayfaları gerçek yağmur ve fırtınayla karşı karşıya getirmek hem çok pahalı hem de tehlikeli olduğundan yapımcılar bu tür sahneleri stüdyolarında çekmeyi yeğliyorlar.

Kostümcüler, dekoratörler, sahne dekor ressamları tüm yeteneklerini, yaratıcılıklarını ortaya dökerek yeşillik bir alanda, gerçeğe uygun bir gemi kesiti meydana getirmişlerdi. Geminin çelik pruvası, gerçekte tahtadan bir çerçeveye dayandırılmış cam elyafından bir levhaydı. Yakınlarda bir yere kurulan yapı iskelelerinde sürekli dönen borular güçlü su fıskiyeleri halinde geminin güverte

Sahne insana dehşet verecek kadar gerçektir...bağırışarak denize düşen gemiciler, fırtınada batan gemi...ancak seyirci, bu talihsiz adamların yumuşak örtüler üzerine düştüğünü bilmezler!

si üzerine su fışkırtıyorlar, bir yandan da çok büyük vantilatörler fırtınalı rüzgâr oluşturuyorlardı.

Geminin yaratıldığı setin biraz uzağında, uçak hangarlarını andıran, penceresiz, çok büyük yapılar vardı. Bunlar stüdyonun sahneleriydi ve her birisi, birkaç seti içerecek büyüklükteydi. İçlerinden birinde, sahne dekor ressamları, bir uzay gemisinin içinde son düzeltmeleri yapıyorlar, mor ışıkla aydınlatılan bir sıra yanıp sönen aleti son kez elden geçiriyorlardı. Uzay gemisinin pencerelerinden dışarı bakıldığında uzaklardaki yıldızlar seçiliyordu... yani siyah bir fon perdesi üzerine asılı, dikkatli bir biçimde aydınlatılmış toplar görülüyordu.

Beş-on metre ötede aktörler bir başka sette toplanıyorlardı... bu kez ortaçağda verilen bir baloya katılacaklardı. Pırıl pırıl ışıldayan plastik zırhları içinde askerler kemerli giriş kapısının yanında bekliyorlardı. Tahtadan yapılma baltalı kargılarının üzerinde, gaza batırılmış meşaleler titrek ışıklarıyla cam elyafından yapılma saray duvarlarında yansıyorlardı.

Lordlar, leydiler rollerini prova ettikleri kadar, komşu çiftliğin sahibinden kiralanan iki tane büyük Danua cinsi köpek ortalıkta dolaşıyordu. Uzun şölen masası binbir çeşit yemek ve tatlının ağırlığı altında inliyordu; ancak bu yemeklerin pek çoğu plastikten yapılmıştı ve az sonra dekorların durduğu koca depoya indirilecek, gelecekte çekilecek başka ziyafet sahneleri için saklanacaktı.

Nasıl bir kütüphaneci, aranılan kitabı en kısa zamanda bulup isteyene getirirse, dekorların durduğu depoların sorumlu yöneticileri de ardirektörün istediği herhangi bir eşyayı en kısa zamanda bulup çıkarabilir.

'Dekor' depolarının büyüklüğü, sessizliği içersinde bitpazarındaki çeşitli eşyaları kıskandıracak kadar değişik türde eşya birlikte toz tutarlar. Üzerine altın yaldız sürülmüş bir tahtın minderinde içi doldurulmuş boa yılanı; cankurtaran simitleri; Zulu yerlilerinin kalkanları; kıvrık boynuzlarıyla bir geyik kafası ve duvarlarda asılı sayısız yapma örümcek ağları hep bir aradadır.

Onların altında bir arp, bir iskelet, iki tane sokak lambası, daraağacında sallanan bir manken, üç tane oyuncak otomobil, bir cambaz bisikleti yerdeki eşya kalabalığının bir kısmını oluşturur. Yukarı katlardaki balkonlar, yüzlerce kuşkafesini, antika çalar saatleri, içi doldurulmuş kuşları, çanak çömleği, yani bir seti süslemek için gerekli her türlü eşyayı bağrında barındırır.

Stüdyo binalarının dışında, açık alanlar vardır, buralarda daha büyük şeyler, örneğin vagonlar, tapınak sütunları ya da bir uçak kanadı açıkhavada

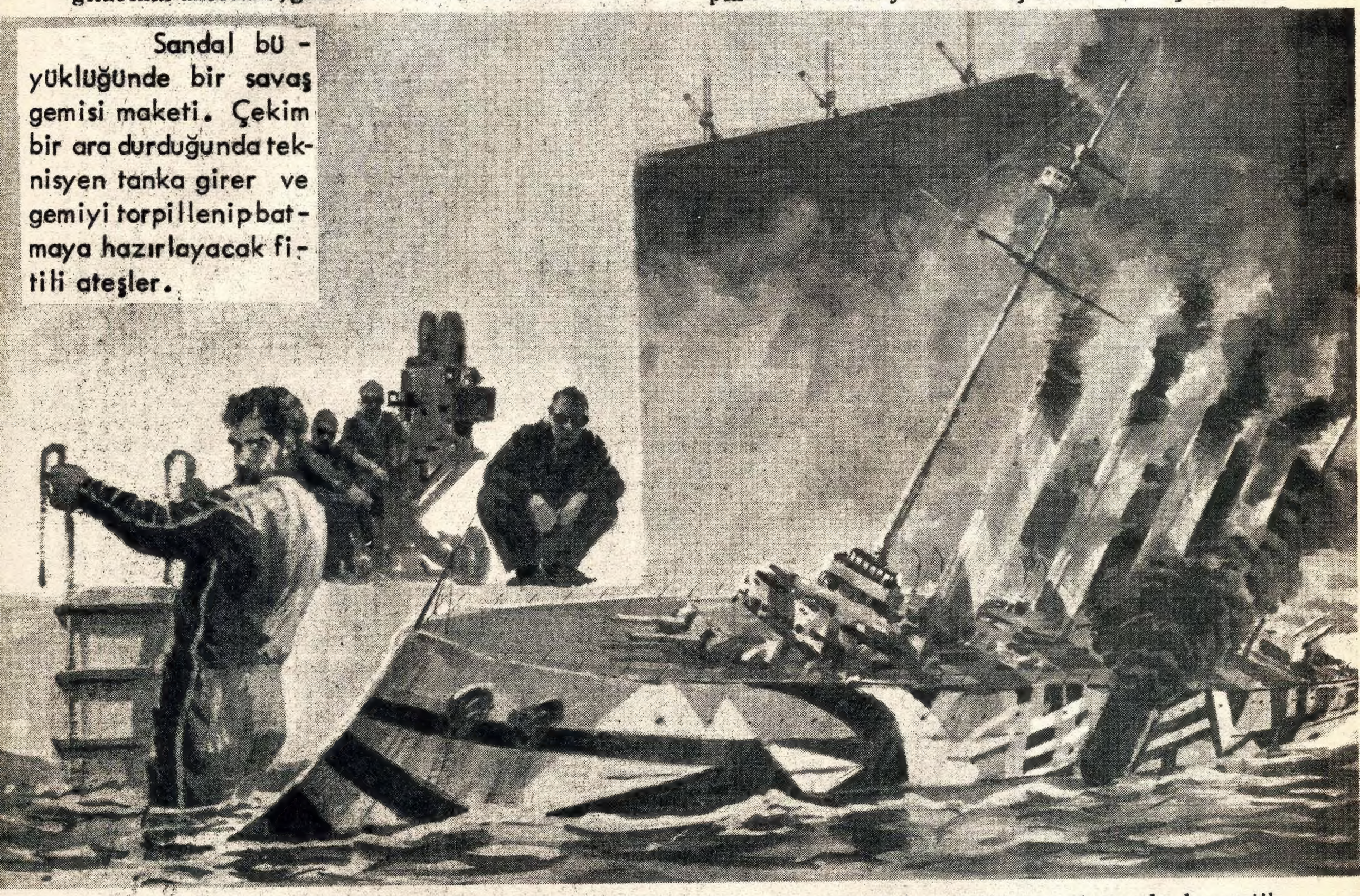

Sandal büyüklüğünde bir savaş gemisi maketi. Çekim bir ara durduğunda teknisyen tanka girer ve gemiyi torpillenip batmaya hazırlayacak fitili ateşler.

bir komedi, kovboy, müzikal, tarihi ya da dramatik bir filimde yeniden kullanılacakları zamanın gelmesini beklerler.

Stüdyonun çok büyük ölçüdeki su tankının çevresinde bir kaynaşma sürüp gitmektedir. Bir adam, tankın içinde karşıya doğru yürümektedir. Diğer yanda onu, normal bir sandal büyüklüğünde, gerçek bir savaş gemisi modeli beklemektedir. Adam, güvertenin altına gizlenmiş teneke kutuyu açar ve kapkara bir duman salar ortalığa, sonra tanktan çıkar gider.

Tankın kenarına yerleştirilen vantilatörler beyaz köpüklü dalgalar yaparlar ve görkemli gökyü-

● Animasyonun bir kullanılış örneği. New York'u dehşete düşüren dev orangutan aslında küçük bir lastik bebektir.

zü resmi taşıyan bir perde acımasız fırtına bulutlarını gösterir. Sahnenin çekildiğini bildiren çocuk, numaraları da aldıktan sonra bir başkası, geminin elektrik motorunu radyo kontrol ile uzaktan çalıştırarak, savaş gemisini, kara dumanlar püskürterek, ağır ağır' deniz'de ilerletir.

Bu sahne de çekildikten sonra, çekime biraz ara verilir. Çünkü teknisyenlerden biri tanka girmiş, geminin içine yerleştirilen fitili ateşlemektedir. Böylece bir patlama meydana getirilecek ve gemi alev alacaktır: gemi torpillenmiştir!

Filimlerde gördüğümüz arabalar, trenler, binalar çoğu zaman normal diz boyu kadar büyüklükte modellerdir. Filim prodüktörü bu modeller ucuz olduğundan hiç acımadan bunları imha edebilirler. Üstelik de bütün ekibi alıp Meksika'ya gitmekten -

se, stüdyoda bir Meksika köyü hazırlamak daha kolaydır.

Modellerin bir başka kullanılış biçimi de animasyondur yani hareketli resim çizgi filimlerdir. Bunun en güzel bir örneği King Kong filimleridir. Dev bir orangutan, yani King Kong çakıl taşı toplar gibi arabaları, insanları yakalar, New York kentine dehşet salar, bir ağaca çıkarmışcasına kolaylıkla Empire State binasına tırmanır. Oysa Kong, üzerine koyun postu geçirilmiş küçük, lastik bir bebektir. Her bir hareketi de, birer kare, birer kare tesbit edilir ve oniki pozdan oluşur.

GÖRMEMEMİZ GEREKENLER

Başka bir sette, direksiyonun üzerine abanmış bir adam, başdöndürücü bir hızla arabasını sürmektedir. Açıklık bölgede delicesine ilerlerken, yolun kenarındaki ağaçlar bir şimşek gibi görünüp kaybolurlar. Derken bir tabanca kurşunuyla ön camı paramparça olur ve adam hızla pencere kırıklarını temizler bir çarpışmayı önlemek için.

Filim kamerası bütün bu olanları yakın plan - dan çeker. Bizlerin görmesini istemediği bazı noktalar vardır. Örneğin arabanın tekerlekleri falan yoktur, ama yerden yükseltilmiştir. Şimşek gibi görünüp kaybolan ağaçlar ise, gerçek bir arabadan bir zamanlar çekilmiş bir yol filmidir ve stüdyo - daki araba maketinin ardındaki perdeye yansıtıl - maktadır.

Evet, rejisör bizim gördüğümüze inanmamızı ister ve yapay unsurları gerçek göstermeye uğraşır.

Bütün çekim tamamlanınca, filmin editörü tüm sahneleri ayırır ve ses düzenine uydurabilmek için senkronizer denilen makineden yararlanır.

Daha sonra Moviola adını taşıyan bir makine - nin yardımıyla, hepsini doğru sırasına göre ve istendiğinde filmi ileriye, ya da geriye alabilir. Prodüktör ve rejisör sonuçtan hoşnut kalırlarsa filmin negatifi ya da asıl kopyası kesilir ve sinemalar için kopyalar yapılır.

Yine de gerçek yargıçlar, sinema seyircileri - dir. Ve bizler perdede gördüklerimize inanmışsak, o zaman rejisör iyi bir filim yaptığına inanabilir.

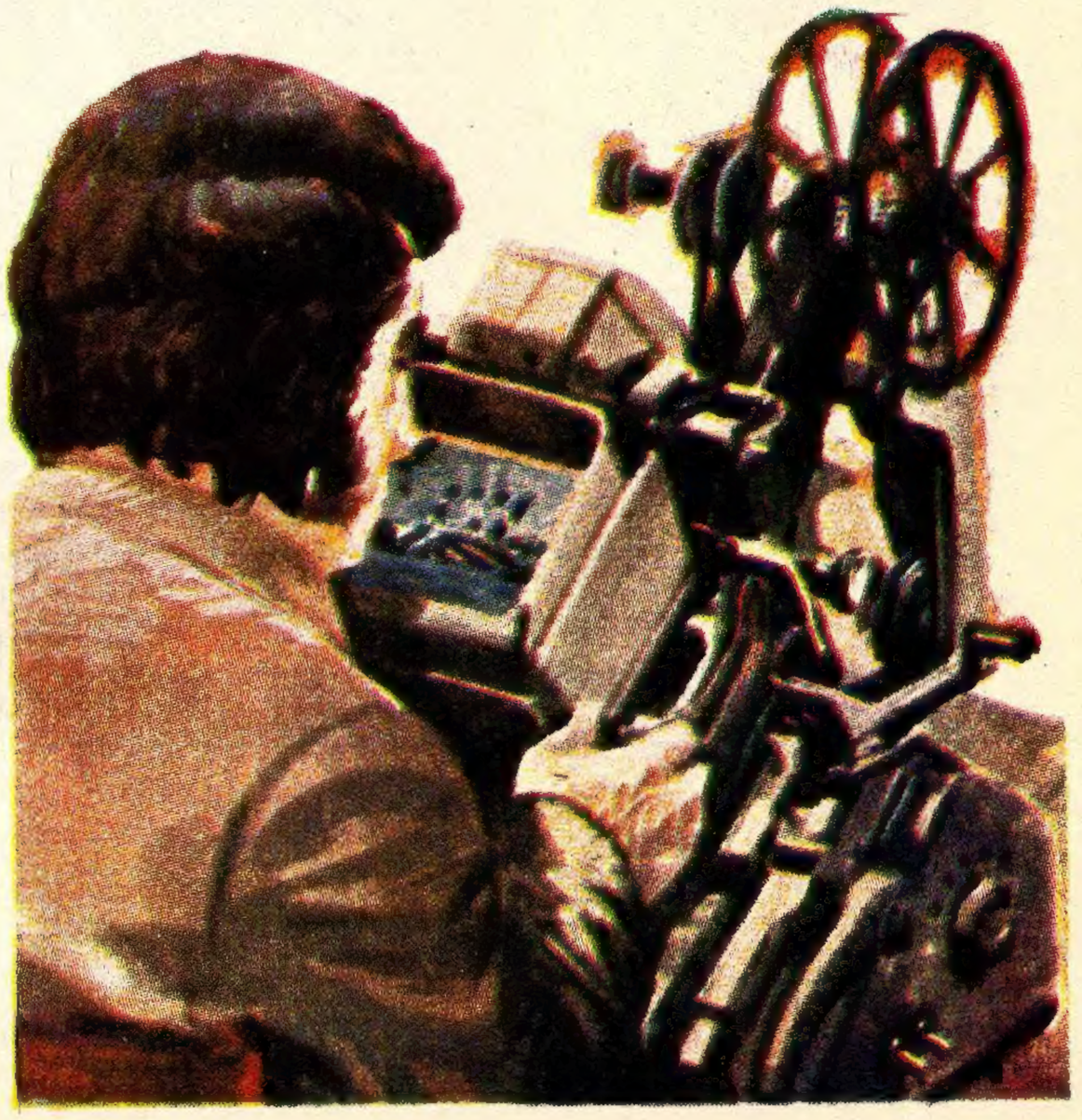

KAPTAN ERİK

Nehirdeki kanolar ⑥

SENİN ÇOK KÖTÜ BİR KONUK OLDUĞUNU SÖYLÜYOR!. ONUN İÇKİSİNİ İÇMEDİN.. SEVİYEYİ GÖSTEREN İŞARET VAR KAPTA...

!!

KAİ TUAN ARİ DAJAK PANJAMON!

ESKİ "DAYAK„LAR OLSAYMIŞ, SENİN KAFANI KESERLERMİŞ!

YOO!. HAYIR!.. KAFAM HAYIR!..

YOLCULUĞUN ÜÇÜNCÜ GÜNÜNDE...

GAYRET!. BOŞALTIN KAYIKTAKİ SUYU.. YOKSA BATACAĞIZ!.

NE YOLCULUK!

ERNİE, ROMATİZMALARA KARŞI BİR POMATIN VARMI?. ÇOK NEMLİ BURASI!..

SANA POMATI VERECEĞİM OTTOMAR.. AMA BAŞKA BİRŞEY İSTEME ARTIK!

KANOLAR VAHŞİ VE SESSİZ KAYAK NEHRİNDE İLERLEMEKTEDİRLER...

DALGALI NEHİRDE...

BU GELECEKTE BAŞIMIZA GELECEKLERİN BAŞLANGICI!..

ERİK!. YA GİTTİĞİMİZ YOL TAMAMEN YANLIŞSA?.

BU KONUYU KAPA OTTOMAR, PİERRE'Yİ MUTLAKA BULACAĞIZ...

KIYIYA YAKLAŞALIM... BU TUFANDA YOLA DEVA ETMEMİZ İMKÂNSIZ!..

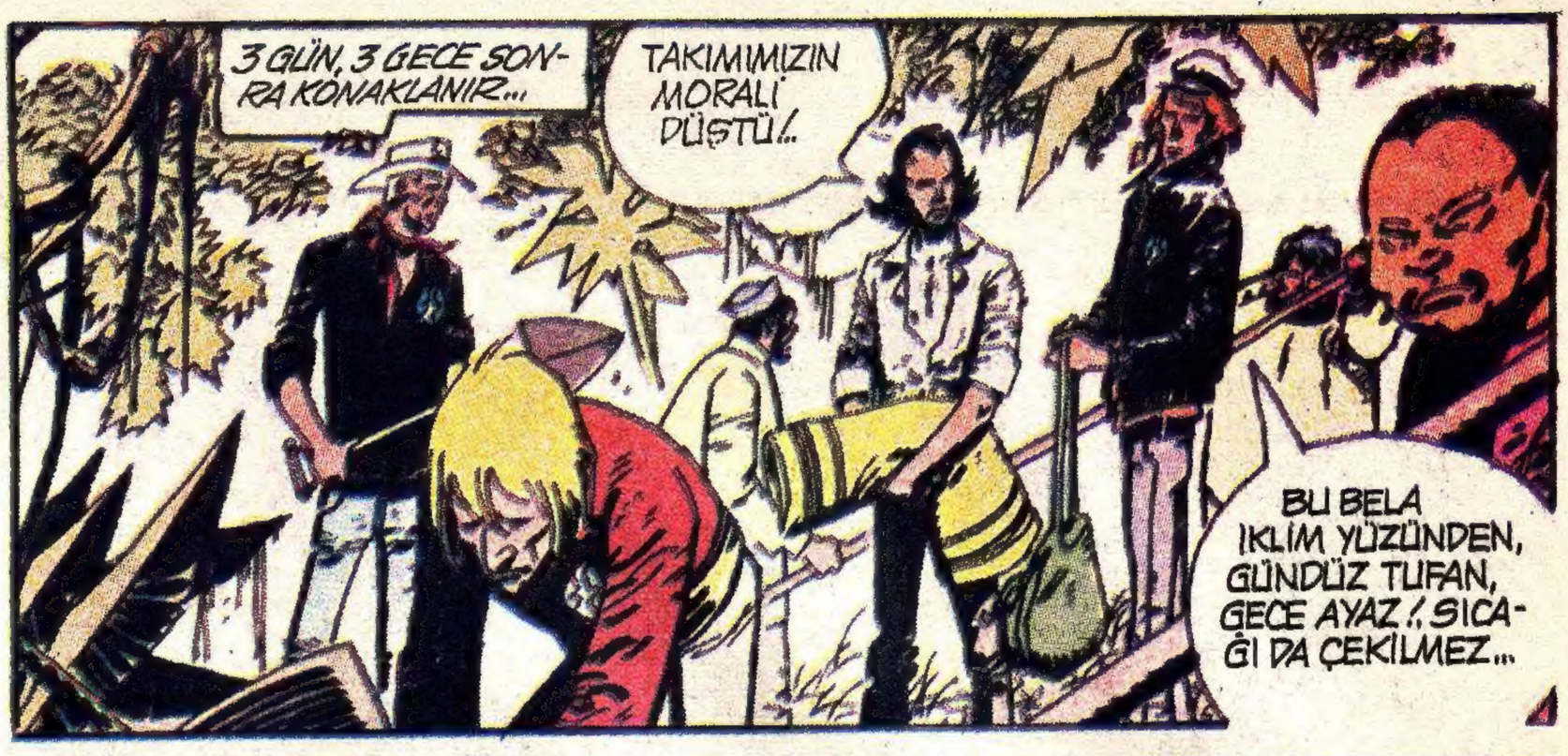

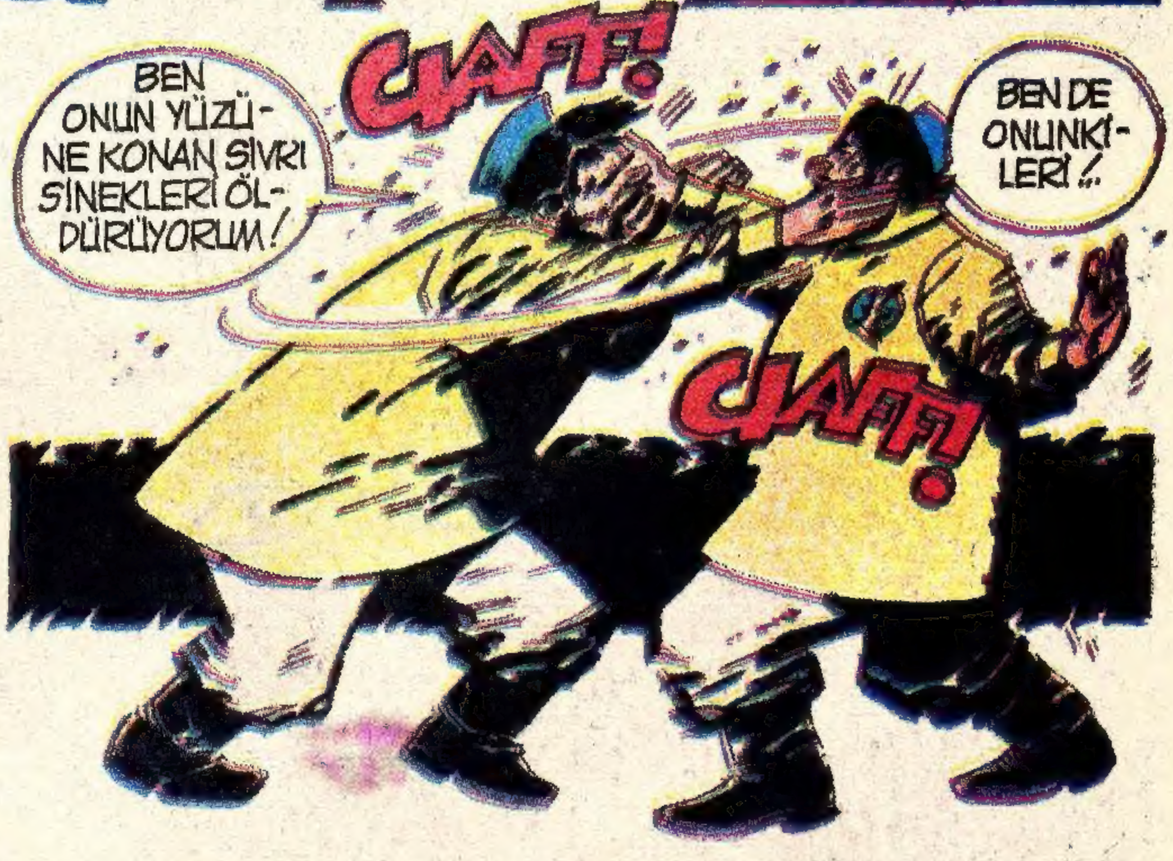

DEVAMI GELECEK HAFTA

EVEEET!.. SİZE, İZİN VERİRSENİZ, SEVİMLİ, KÜÇÜK TOPLULUĞUMUZU TANITMAK İSTERİM... YEĞENİM VE KENDİ SEKSİNİN BİR ÖVÜNÇ KAYNAĞI JAN, TİPİK LONDRALI, MÜKEMMEL BİR KIZ... SAĞINDA FRİTZ, ELEKTRONİK DALINDA BİR DAHİ; SONRA, MUUS, İRLANDALI, SAKALLI BİR HERKÜL !.. BİR HAMLEDE AT NALINI DÜZELTEBİLECEK GÜÇTE... YANINDA ALVARO, İTALYAN, BIYIKLI, ATEŞLİ, ATILGAN VE ÇOK SEVİMLİ... KENDİM İÇİN BİR TEK SÖZÜ SÖYLEYEBİLİRİM... KONT ÜNVANI TAŞIMAKTAYIM... OHH !.. BAĞIŞLAYIN !.. SİZLERE, MÜFETTİŞ ALLEN'DEN SÖZ ETMEYİ UNUTTUM... SEVİMLİ BİR GENÇ AMA BİR KUSURU VAR... BİZİM HAKKIMIZDA, KÖTÜ ŞEYLER YAPTIĞIMIZ KONUSUNDA BAZI KUŞKULARI VAR !.. NE AYIP !...

1

ARİSTOKRATLAR

BU HERİFİ DE, BU MESLEĞİ DE ŞEYTAN ALSIN !..

..... GİTMEMEK İÇİN 10 YILLIK AYLIĞIMI.... LAF !.. ASLINDA GİTMEK ZORUNDAYIM... BOŞUNA KONUŞUYORUM !..

ARİSTOKRATLAR !.. TEK KURTULUŞ YOLU ONLAR !.. BAKALIM KONT TENEZZÜL EDİP BENİ YANINA SOKACAK MI ?..

İŞTE EVİ !.. KENTİN EN GÜZEL EVLERİNDEN !.. KENDİ KÜÇÜK, SEFİL BÜROMU DÜŞÜNÜYORUM DA !...

LANET OLSUN !.. SAYIN BAY ORGUNUN BAŞINA GEÇMİŞ !.. ARTIK BEKLERİZ !..

AÇINIZ KONT !... BENİM, ALLEN...

TUMP DRRiiNG!

AÇIN!.. KAYBEDECEK ZAMANIM YOK!.. ÇABUK!..

1

TUMP DRRiiNG!

TUMP

AÇIN!

TUMP DRRiiNG!

ÖHÖÖ!

CLIK

OOO!.. BİZİM MAYK.... HANGİ RÜZGAR ATTI SENİ?..

BANA ANCAK DOSTLARIM MAYK DİYEBİLİR... SİZİN İÇİN **MAYKIL ALLEN**'İM!..

ÖFKELENMEYİNİZ MAYK... **ÖHÖ**... BU SEREFİ NEYE BORÇLUYUM?.. ÖZÜR DİLERİM... ORGUN BENİ BEKLİYOR...

YA SUÇ ORTAKLARINIZ?! SİZ BACH ÇALARKEN ONLAR NEYLE UĞRAŞIYORLAR ACABA?!

HEP KUŞKU-DASINIZ... SAÇMA!.. AMA İSTİYOR-SANIZ SÖYLEYE-BİLİRİM..JAN MUUS'LA BİRLİK-TE TERZİSİNE GİTTİ.. FRİTZ VE ALVORA'DA SÜPER MARKET'E ALIŞ-VERİŞE GİTTİLER.. RAHATLADI-NIZ MI?!

YALANCI ŞAHİTLERİNİZ HER ZAMAN HAZIRDIR!.. NEYSE GEÇELİM BUNLARI... SİZİ GÖRME-YE GELMEMİM SEBEBİ VAR...

BİR İŞLE İLGİLİ...

ÖZÜR DİLERİM, KAPI ÇALINIYOR.

DEMEK DÖNDÜNÜZ... BİZ DE ŞİMDİ MÜFETTİŞ ALLEN'-LE SİZLERDEN SÖZ EDİYORDUK... İSABET OLDU!.. HERŞEY YOLUNDA MI?!

DRİNG!

ÇOK İYİ AMCA-CIĞIM!..

OKEY!..

KUSURSUZ.... HER ZAMAN Kİ GİBİ!..

HİÇ PROBLEM-SİZ...

ÇOK İYİ, ÇOK İYİ!.. JAN, RİCA EDERİM, KALIR MISIN BURADA?!

SELAM JAN!.

SELAM MÜFET-TİŞ!..

ÖHÖ!.. KONUMUZA DÖNELİM Mİ, SEVGİLİ MAYK?!

DEVAMI VAR

PEMBE PANTER 1

GÜNEŞ YAVAŞ YAVAŞ TEPELERİN ARDINDAN BATARKEN BİR ÇİFT KARABONCUK KÖTÜ GÖZ PEMBE PANTER'İ İZLİYORDU...

SİMDİ ALTIN GİBİ BİR FIRSAT GEÇTİ ELİME!..

OF!.. POF!.. KELEBEK AVLIYACAĞIM DİYE DERE, TEPE, DİKENLİ TEL AŞIP TA BURALARA GELDİM!.. GECE OLUYOR VE BEN EVİMDEN ÇOK UZAKTAYIM...

GECEYİ DIŞARDA GEÇİRMEKTEN NEFRET EDİYORUM! TÜYLERİM CİĞDEN ISLANIYOR!..

HEY!.. BU DOSTCA İŞARETİ DAHA ÖNCE FARKETMEMİŞTİM!.

POING!

SICAK MAĞARA

90266-205
PINK PANTHER *6-723

NE KADAR SANSLIYIM!.

GELIYOR!..

NE GÜZEL DEKORE EDILMIŞ!.. DUVARDAN DUVARA KUM DÖŞELI, KIREÇ SARKITLARLA SÜSLÜ!. BIRAZ SERIN AMA NEYSE!..

ÖLESIYE YORGUN PEMBE PANTER IÇIN YATACAK BIR YER OLSUNDA!.. (Esneme)

HE!.HE!.HE!.EN SONUNDA KORKUNÇ YETENEĞIMDEN KURTULACAĞIM!

YETENEĞIMI BU SERSEM PANTERE AKTARACAĞIM!.. (KIKIRTI)

AMA KITAPTA YAZILANLARI BÜYÜK BIR DIKKATLE YERINE GETIR-MELIYIM..

NNNNN

HEKS VIZ DEHEKS

UCUNDAN SU DAMLAYAN SARKITI SIKI SIKI TUTACAĞIM!.(TITREME) SONRA DA "HOKUS, POKUS" DIYECEĞIM!

SONRA DAMLALAR TÜM LANETI ONA GEÇIRECEKLER!..

POING!

YIPPİİİ!.. SONUNDA KURTULDUM!

O UYURKEN DÖNEN DOLAPLARDAN HABERİ OLMAYAN PEMBE PANTER MIRILTILAR ÇIKARARAK UYUMAKTADIR...

ZZZZ

DERKEN GÜNEŞ DOĞDU VE...

OHOHO!.. KELEBEK TOPLAMAK İÇİN GÜZEL BİR GÜN!..

AYY!.. NE OLUYOR?.. DİZİM!.. İNGİLTERE SARAYININ YOLLADIĞI DAVETİYELERDEN DAHA KATI OLMUŞ!..

BEN NASIL YÜRÜYECEĞİM BÖYLE, HOPLAYA ZIPLAYA?..

BİR BU EKSİKTİ!.. BİRDEN YAĞMUR BAŞLADI!.. HEMEN SIĞINACAK BİR YER BULMALIYIM KENDİME!..

AMAN, AMAN!.. BURASI DOLU!..

YOK CANIM, SANA DA YER VAR... GEL!..

SEY... NİÇİN SAĞ AYAĞINA DUŞ YAPTIRIYORSUN?..

EEE, BİRAZ ÇAMURLUYDU DA... AMA İŞİN DOĞRUSU BACAĞIM KASKATI KESİLDİ, BÜKEMİ-YORUM!..

NE KADAR İLGİNÇ!.. SEVGİLİ BÜYÜKANNEMİN DE BACAĞI KASKATI OLURDU!. TAM YAĞMURDAN ÖNCE...

ZAVALLI İHTİYARCIK!..

ONA, "YAĞMUR-BACAK NİNE,, DERDİK!.. AİLEMİZİN HAVA RAPORU VEREN FALCISI GİBİYDİ!..

OLAĞANÜSTÜ!.. VE ÜZERİNDE BİR KERE DAHA DÜŞÜNMEK GEREKİR!

BEN IRMAK KIYISINA GİDİYO-RUM!..

İSTE, BAK!.. YAĞMUR DURDU!. BENİM DE BACAĞIM DÜZELDİ!. ACABA BEN DE "YAĞMUR-BACAK,, MIYIM?

HER NEYSE NEYİM!. SİMDİ BİZİM KELEBEK AVCILIĞINA DÖNELİM!..

OFF!..AMAN! FENA HALDE BASIM DÖNLÜ-YOR!. BAYILIYORUM!..

BİRAZ YERE UZANIP DİNLENSEM...

PLANK!

DERKEN...

BAŞIMA GELENLER!.. KOR-KUNÇ BİR FIRTINA ÇIKTI!..

WOOOOO!

BURADA KENDİMİ DENEYECEĞİM.. ÇÜNKÜ BURADA HAVA ÇOK ÇABUK DEĞİŞİR!..

HER ÇEŞİT HAVA DAĞI

DEVAMI VAR

Çocuklardan, ANNELERE ŞİİRLER...

ANNE

Anne seni ben;
Çiçeklerden yemişten,
Sarı saçlı bebekten,
Canımdan çok severim.

Gitme hep yanımda kal,
Beni kollarına al,
Pembe gülden daha al,
Yanağından öperim.

Nesrin TURAL

ANNECİĞİM

Ne sevimli bir annesin
Ne güzeldir senin sesin
Benim canım anneciğim

Beni büyüten,
Ninniler söyleyen
Yalnız sensin anneciğim.

Sen ağlarsan ben ağlarım
Ben sensiz ne yaparım.
Benim güzel anneciğim.

Elvan YILMAZ

ANNEMDİR BENİM

Beni büyüten yürüten,
Kendi yemiyen yediren,
Giymeyen giydiren,
Annemdir benim.

En sıcak sevgiyi, şefkati gösteren,
Ağladığım zaman benimle ağlayan,
Güldüğüm zaman benimle gülen,
Annemdir benim.

Bana doğru yolu öğreten,
İyiyi, güzeli, çirkini, kötüyü ayırt ettiren,
Beni sevgiyle büyüten,
Annemdir benim.

Duygu SELCEN

ANNEM

Ninnilerle kucağında uyusam,
Günler geçse ben uykudan uyanmam.
Ne zorlukla büyütürsün beni sen,
Ayrı kalsam hasretine dayanamam.

Acıktıkça tatlı tatlı süt verdin,
Ağladıkça yavrum diye atıldın.
Hoppa yaptın öptün, sevdin, tat verdin,
Acı tatlı günlerime katıldın.

Kader görmiyesin gülesin anne,
Gel deyince hemen gelesin anne.
Allah sana uzun ömür versin,
Dünyalar durdukça kalasın anne.

Mustafa ATACAN

ANNEM

Yıllarca evveldi
Benim doğduğum gün
Hâlâ yanımdasın
İşte yine bu gün.

Seni nasıl severim,
Nasıl severim bilsen
Senin fedakârlığını,
Nasıl ödeyebilsem?..

Annem canım annem,
Yanımda sen varsın
Seni nasıl sevdiğimi
Söylesem inanırmısın?

Suat ŞENEŞ

ANNEM... ANNEM... ANNEM

Beni büyüttün
Beni yürüttün annem öğrendimki:
Ana başta taç imiş, her derde ilâç imiş,
Bir evlât pir olsa, anaya muhtaç imiş.
Doğru annem, doğru sana ne yapsam az
Ben küçükken,
Ninniler söyledin
Sütünle besledin beni annem
Ben korkmayayım diye
Okşardın beni
Sevgili annem...
Yine de sana, senin sevgine
muhtacım anam...

Sedat TANDOĞAN

ANA

Hani yalnız bırakıp
gitmeyecektin
Beni ana?
Günlerdir yolunu gözlerim
Bana gelmeni beklerim ana!

Ben ne yaptım ki sana?
Niçin bırakıp gittin beni ana?
Günlerdir ağıt yakarım sana
Geri gelmeni Tanrı'dan dilerim bana.

Ana!..
Ana seni görmedikçe,
Bana ninni söylemedikçe,
Yaşayamam ben bu dünyada
Ana!..

Nurten ERKAM

ANNEM

Benim annem, güzel annem
Şirin sözlü tatlı annem
İlk sevgim, ilk sözüm
Bana süt veren, beni büyüten,
Beni içtenlikle seven
Benim fedakar annem.
Hastalandım mı koşan
Ateşime bakan,
Benim sevgili annem.
Her sözümü yapan,
Nazımı çeken
Benim sabırlı annem.
Senin sözünü tutarım
Seni dünyalar kadar severim.

Şule KOÇAŞ

KAHRAMAN ANALAR

Kahraman analar sizlersiniz
Kurtuluş savaşında,
Türk ordusuna cephane taşıyan
Sizlersiniz 3 aylık bebekleriniz
Battaniyelerini cephaneye örten
Sizlerin kahramanlıklarınızın,
Bir saniyesi bile ödeyemez,
Hiçbir kimse.
Sizlerin kahramanlıklarınız,
Altın harflerle,
"KAHRAMAN ANALAR" diye
Yazılmıştır tarihlere.

Rukiye ORHAN

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU * Resimler : Funda ÖRKÜN

ÖZET : Almanya yolculuğu biraz zorlu geçmekle birlikte Atıl'a çok eğlenceli gelir.

Otobüs, Münih kentine doğru yola çıktı...

Ana, Atıl ile babasını merakla bekliyordu. Çocuğun aranış nedenini öğrenince, derin bir soluk aldı. Atıl, çakı olayını ayrıntılarıyle anasına anlatmaya girişmişti. Ama, sözcükler ağzında kaldı. Otobüs, bir solukta alanın öteki başına varmıştı. Yolcularla birlikte, bekleme salonuna girdiler. Burası, apaydınlık ve sıcacık bir yerdi. Baba, şöyle bir çevresine bakındı. Sonra, eliyle ileriyi göstererek :

-Şu tarafa gideceğiz. Peşimi bırakmayın! Diyerek, kalabalığa karıştı. Atıl ile anası, babayı gözden kaçırmamak için, yolcuları iteleyerek, ilerliyorlardı. Çevredekiler yüzlerine ters ters bakıp arkalarından badır badır söyleniyorlardı.

Ana, bir ara, babayı gözünden yitirdi. Korku ve telaşla:

-Osman, Osman!.. Diye bağırmaya başladı. çağrısına dört beş yönden yanıt geldi :

-Buradayım...

-Beni kim ünlüyor?..

-Hangi Osman aranıyor?..

-Bu yandayım, doğruca ilerleyin !..

Ana, bu duruma şaştı kaldı. Ama, babanın sesini tanımıştı. Hemen o yana yöneldi. Babaya ulaşınca, elini yüreğinin üstüne bastırarak, çıkıştı :

-Tazı gibisin. Bir solukta görünmez oldun. Ne demeye arkana bakmıyorsun? İnsan bir yol tasa eder de karım, kızanım geliyor mu? diye arada bir dönüp ardına bakar !

Salondaki Türk yolcuların önünde küçük düştüm "Osman! " diye bağırdığımda, beş Osman'dan ses geldi !

Babanın canı burnundaydı :

-Ağzını açıp sağa sola bakınacağına, gözünü benden ayırmasaydın. Yolcular arasında benden başka Osman olabileceğini düşünemedin mi ? Adımı çağırırken, yanına soyadımızı da eklemeyi akıl etseydin, kimsenin yanında küçük düşmezdin !.

Diye çıkıştı. Ana :

-"Gerçek, dedi, gerçekten salonda, Alaman yolcudan çok Türk yolcu var. İzin dönüşü, tüm Osmanlar, Hasanlar, Mahmut - lar... yollara düşmüşler. Bunu akıl edemedim.

Baba, uzayıp giden söyleşiyi, sabırsızlıkla kesip attı :

-Bunca sıkıntı arasında, bu kadar söyleşi yeter... Bundan sonra, böyle kalabalık yerlerde, beni ünlemen gerekirse, adımla birlikte, soyadımızı da de. Haydi yürüyün de bir ayak önce bavulumuzu bulalım...

Ana, suçlu suçlu başını önüne eğdi. Babanın arkasından ilerlerken, kendi kendine söyleniyordu :

-Bunca yıllık eşimi, el gibi "Osman Yılmaz" Diye ünleyecekmişim? Osman Yılmaz.. Osman Yılmaz... olacak iş mi bu?

Atıl, anasıyle babasının tartışmasını, hiç sesini çıkarmadan dinliyordu. Antenleri açık, duyarlıklı bir alıcı gibiydi. Çevresinde olup bitenleri, ayrıntılarıyle algılayıp gücünün yettiğince yorumlamaya çalışıyordu...

Bir süre sonra, salonun kalabalık bir yerinde durdular.

-İşte, dedi baba, bavulumuzu buradan alacağız. Atıl hemen boynunu uzatıp babasının parmağıyle gösterdiği yere baktı. Ortada kocaman, yuvarlak bir masa vardı. Üzerine renk renk, biçim biçim bavullar dizilmişti. Yuvarlak masa, dev bir değirmen taşı gibi durmadan dönüyordu. Çevresine sıralanan yolcular, bavulları önlerine gelince uzanıp alıyor ; kalabalıktan çözülüp gidiyorlardı.

Atıl, yolcuları aralayarak en öne geçti. Anasıyla babası da onun gibi yaptılar... Atıl :

-Bu ne baba? Bavullar neden böyle dönüp duruyorlar? Diye sordu. Babası, gözünü bavullardan ayırmadan yanıtladı :

-Uçaktan indirilen bavullar, şu gördüğün kapıdan, döner masanın üstüne kaydırılıyor. Yolcular bavullarını alabilmek için, masanın çevresinde bekleşiyorlar... Gözünü masadan ayırma; bavulumuz gelir gelmez alıp gidelim.

Bir süre böylece beklediler. Sonra baba :

-İşte geliyor bizimki! Diye bağırdı, Atıl, sevinçle ellerini çırptı:

-Bak, bak, gittikçe yaklaşıyor. Onu ben alayım mı?

-Yok dedi baba, ağırdır. Kaldıramazsın. Birkez kez kaçırdın mı, yeniden önümüze gelinceye dek beklemek gerek.

Üçü de susarak gözlerini eski bavula diktiler. Baba, döner

masaya daha bir sokuldu. Bavul, tam önüne gelince, elini uzata - rak çekip aldı. Üçü birden, büyük bir iş başarmışçasına 'Oh!' çek- tiler... Çıkış kapısına yakın bir yerde , Alman görevli, bavulu açıp içine şöyle bir baktı. Üze- rine tebeşirle çarpı işareti ko- duktan sonra :

-Geçiniz , dedi.

Oradan çıkınca, önlerine dik bir merdiven geldi. Atıl şaşırdı:

-Bir bakın hele!.. Bu mer- diven yukarıya doğru çekiliyor mu ? Yoksa başım döndü de ba- na mı öyle geliyor?

Anası güldü :

-Yürüyen merdiven bu. Ba- samaklardan birine dikilirsin , merdiven yavaş yavaş yükse- lerek tepeye ulaştırır. Hiç yorul- mazsın... Merdivenin önüne gelmişlerdi. Baba :

-Atıl, dedi , Elini ver . Bak şuradaki ikinci basamağa diki - leceğiz. Ürkme sakın ! Sıkı dur. Sendelersen düşersin.

-Eh, dedi Atıl. Hemen baba- sının bastığı yere adımını attı. Ama, merdivenin ayağının altın- dan kayıp gitmekte olduğunu san- dı. Bir an dengesini yitirdi. Ba - bası kolunu sımsıkı kavrama - mış olsaydı, koyverecekti ken- dini.

-Düşeyazdım, diye yakına - rak, sım sıkı sarıldı babasına... Bir solukta tepeye vardılar. Ba- ba :

-Dikkat et. İnerken ayağın basamağın yivine takılmasın!..

Diye uyardı oğlunu. Atıl, dere- den atlar gibi hooooop! edip at- tı kendini... Gülüşerek el ele tutuştular. Dışarıya çıktıkların- da, buz gibi hava , bedenlerini baştan ayağa dek sardı. Atıl' ın giysileri inceydi. Titreyerek a- nasına sokuldu :

-Emme de soğuk haaa!..

Baba :

-Doğru dedi. Buranın kışı zorlu geçiyor.

-Bizim oralardan daha mı soğuk Almanya ?

-Evet, dedi baba. Bizim ora- larda soğuklar tez gelir geçer. Burası öyle değil. Kuru ayazı uzun sürüyor. Yağmuru da öy - le... Bir başladı mı, günler - ce yağıyor. Yaz ortasında bile bizdeki gibi yakıcı güneş görün- müyor buralarda...

Atıl'ın dişleri birbirine vu- ruyordu. Ana onu mantosunun a- rasına soktu.

-Koşalım, dedi baba. Soluk soluğa varıp kalkmak üzere olan otobüse bindiler. Terminal

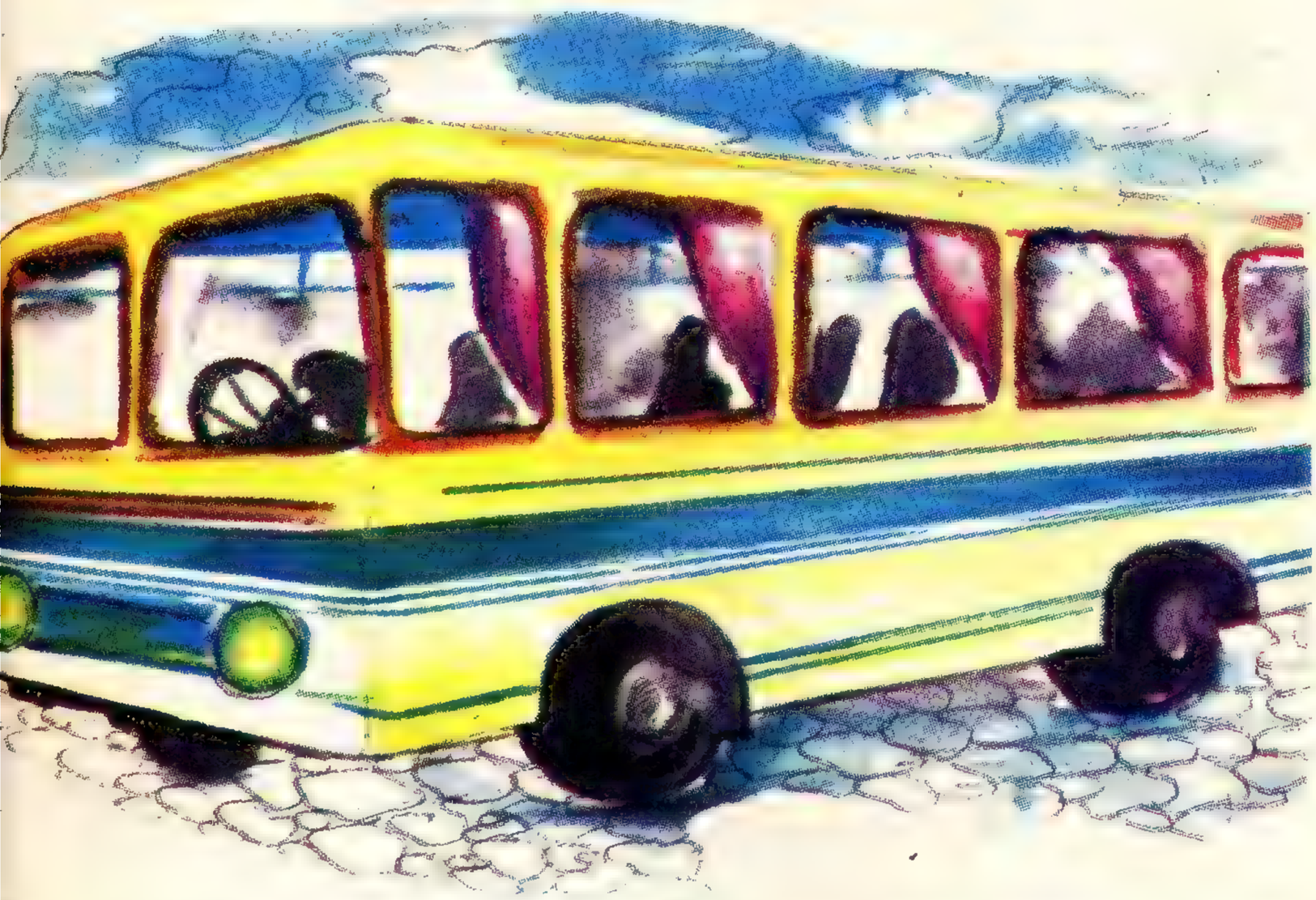

otobüsü, Münih kentine doğru yola çıktı. Kent, ışık demetlerin- den örülmüş düşsel bir yer gibi görünüyordu karşıdan... Atıl ikide bir :

-Daha gidecek miyiz? Diye soruyordu. Uykusuzluktan ve yorgunluktan bitkin durumday - dı... Rengi solmuş, gözleri ufal- mış, omuzları çökmüştü...

Otobüs, büyük bir yapının önünde durdu. Atıl, hemen aya- ğa kalktı :

-Evimize mi geldik?

Bu soruyu baba yanıtladı :

-Terminale geldik. Eve git- mek için arabaya binmemiz ge- rek. Bavulla tramvaya, otobüse almazlar. Yolun karşı sırasın - da, dizi dizi otomobiller duru - yordu. Tümü de pırıl pırıl, göz- alıcıydılar. Otobüsten iner in- mez, babası oraya yönelince, Atıl şaşırdı :

-Yoksa onlardan birine mi bineceğiz? Babası, evet, gibiler- den başını sallayarak, kırmızı bir arabanın kapısını açtı. Onlar arabaya yerleşirken, şoför ba - vulu yük yerine koydu. Tezden yola koyuldular... Atıl, çevresi- ne bakacak durumda değildi. A - nasına yaslanarak sızdı gitti . Gözlerini açtığında, evin kapısı- nın önündeydiler. Babası şoföre para ödüyor, anası :

-Haydi oğlum, uyan. Topla kendini, diyerek Atıl'ı arabadan indirmeye çalışıyordu. Atıl :

-Geldik mi? Burası mı evi - miz? Diye mırıldanıyordu..,

-He, dedi anası. Evimize gel- dik. Emme, sakın ola sesini çı - karma. Gürültü edersek, içerde- kiler uyanır. Terslik ederler.

Atıl, esneyerek :

-Olur anam, dedi, olur...hiç tasalanma. Sesimi, soluğumu çı- karmam...

Almanya'ya adım attığı bu ilk günün anısını hiç unutmaya - caktı Atıl. Yarı karanlık merdi- venlerden, anasının yardımıy - la çıkışı, giysileriyle küf kokulu yatağa sokuluşu, nemli yorganı üstüne çekişi... ayrıntılarıyla kazınmıştı belleğine...

Atıl'ların oturduğu ev, ken - tin kenar semtlerinden birin - deydi. Kırık dökük eski bir ya- pıydı bu. Türk, Yugoslav, Yunan- lı, İtalyan, İspanyol işçiler, oda oda kiralamışlardı evi. Atıl ' la rın odası , büyük bir fabrika- nın arka bahçesine bakıyordu.. Hurda demir yığınlarıyle tahta sandıklardan başka bir şey gö- rünmüyordu pencereden. Çevre- deki yapılar da Atıl ' larınki- ne benziyordu. İsli kara duvar - ları, boyası dökük kapıları, kı - rık camlı pencereleri, ile iç ka- rartan bir görünümleri vardı bu evlerin. Ötelerde gökyüzüne doğru yükselen yeni yeni yapı - lar göze çarpıyordu. Ama, ol- dukça uzaktaydı bunlar... Sanki buradaki göçük, kara yüzlü, çir- kin yapılardan kaçmak için, taa! ötelere gidip konmuşlardı ...

DEVAMI VAR

İÇİMİZDEN BİRİ

BİR KÜÇÜK RESSAM

2, 5 yaşında resim yapmaya başlayan Kubilay 3 yaşında sergi açtı!..

Yazı : Özer ORAL
Fotoğraf: İlhan BAŞTAN

İstanbul'un Kurtuluş semtinde akrabalarının evinde misafir küçük bir kardeşimiz var. Adı Kubilay Han...

Altı yaşına yeni girmiş. Her çocuk gibi sokakta arkadaşlarıyla top oynuyor, saklambaç oynuyor...

Bu kardeşinizin başarılı bir yönü var. Çok güzel resim yapıyor. Bu başarısı sayesinde sergi açmış, yarışmalara girmiş, ödül almış...

Kubilay Han, bugün Yunanistan sınırları içinde kalan, halkının çoğu Türk olan İskeçe kasabasında doğmuş...

Babası İskeçe'nin Kireççiler köyü ilkokulu öğretmeni Cemal Süleyman...

Kubilay Han daha 2, 5 yaşında iken eve gelen gazetelerin boş

Renklerden sarıyı
roman kahramanlarından
Pembe Panteri çok seven
Kubilay, resim yaparken...

taraflarına kalemlerle resimler çizmeğebaşlamış. Resimleri ailesinin dikkatini çekmiş.

Annesi Güler Süleyman şöyle anlatıyor :

"Çizdiği şekillere baktık, bu yaştaki çocukların çizemiyeceği kadar başarılıydı. Babası hemen kendisine resim defteri, kalemler, boyalar getirdi. Önüne cicili bicili kalemler koyduk. Böylece Kubilay çok güzel resim yapmaya başladı."

Ailesi üç yaşındayken resimleri toplıyarak bir sergi açmışlar. Düşünün, üç yaşında bir kardeşiniz resim sergisi açıyor? Ne büyük başarı değil mi ?

Annesi bize bu bilgileri verirken, Kubilay hep sessizce konuşmaları dinliyor, sorularımıza biraz utanarak cevap veriyordu.

Sonra yaptığı resimleri tek tek bize gösteriyor ve resimlerin açıklamasını yapıyordu.

İlk resimleri kara kalemle yapmış. Sonra renkli kalem ve suluboyaya geçmiş. Şimdi sulu boya çalışıyormuş.

Yunanistan'da Milli Radyo Televizyon kurumunun açtığı yarışmada derece almış. Geçen yıl da İstanbul'da bir sergi düzenlemiş. Bu sergi ile ilgili eleştiri yazılarında "Resimlerin renklerinde zengin bir ahenk olduğu ve engin çocuk dünyasına yansıttığı "belirtiliyor.

Kubilay Han canı istediği zaman resim yaparmış. Biz de resimlerini inceledik. Çok tatlı renklerler kullanmış.

"Bazen yerde yüzü koyun yatarak resim yapıyorum" diyor. Önce yapacağı resmi kurşun kalemle çiziyormuş, sonra boyuyormuş.

Kubilay Han televizyon seyretmeyi çok seviyormuş. "Pembe Panteri seviyorum" diyor... Renklerden sarı rengi beğeniyormuş.

Kubilay kardeşinizin aile durumunu da sizlere anlatmalıyım:

Kubilay'in ailesi 8 ay kadar önce İskeçe'den kaçarak ana yurtlarına, Türkiye'ye sığınmışlar. Evlerini, eşyalarını, herşeylerini orada bırakıp kaçmışlar.

Annesi "Kıymetli şeylerimiz dışında Kubilay'in bütün resimlerini getirdik" diyor. Çerçevelerinden çıkarıp bir kutuya yerleştirmişler, İstanbul'da bunları tekrar çerçevelemişler.

Şimdi İstanbul'da akrabalarının evinde misafir olarak kalıyorlar.

Annesi Güler Süleyman'ın hükümet yetkililerinden bir ricası var. "Biz oğlumuzun bu sanat tarafını görerek Türkiye'de iyi yetişsin diye anayurda göç ettik. Gelirimiz iyi değil. Milli Eğitim Bakanlığına başvurduk. Kubilay Han'ın üstün yetenekli çocuklara verilen burslardan yararlanmasını istedik. Bize "siz Yunan tebalısınız, Yunan vatandaşısınız" diye cevap verdiler. Oysa biz Türküz. Ve oğlumuzun Türkiye'de yetişmesini istiyoruz"

Küçük ressam Kubilay Han'ın yaşam öyküsü böyle... Eğer hükümet yetkilileri Kubilay Han'ın elinden tutarlarsa bizler de sizlere dergimizde bu sevinçli haberi mutlaka ileteceğiz.

ÖRÜMCEK ADAM

18

GARİP YARATIK, BU DEFA DA DÜNYAYA ESKİ ÜNLÜ BİR SOYGUNCU OLAN O'BRİEN KILIĞINDA DÖNMÜŞTÜR.. O'BRİEN SOYGUNCU ARKADAŞLARIYLA BİR BANKAYI SOYUP, KÖPLÜK TABANCASIYLA BÜTÜN POLİSLERİ TESİRSİZ HALE GETİRDİKTEN SONRA KARŞISINDA YİNE ÖRÜMCEK ADAMI BULUR.. ÖRÜMCEK GERÇEKTEN GÜÇ DURUMDADIR.. VE GİZLİ IŞINLARLA O'BRİEN'İN ETKİSİ ALTINA GİRER..

HAH!.. HAH!.. SENİ KOCAMAN YAPTIM ÖRÜMCEK.. ARTIK SENİ YENECEK YOK!.. EMİRLERİ BENDEN ALACAKSIN...

NE DERSEN ONU YAPACAĞIM. EMİRLERİNİ BEKLİYORUM O'BRİEN...

O SIRADA POLİS ARABALARI DA GELİR.

ŞU ARABALARI HEMEN SUSTUR ÖRÜMCEK..

DERHAL ŞEF!..

ÖRÜMCEK ADAM, POLİS ARABALARININ ÜSTÜNE DOĞRU YÜRÜMEYE BAŞLAR

ÖRÜMCEK ADAM ÜZERİMİZE DOĞRU GELİYOR!..

N'OLUYOR ÖRÜMCEK? ÇILDIRDIN MI?

BİRŞEY YOK!.. YALNIZ ŞEFİMİ DİNLİYORUM...

ÖRÜMCEK, POLİS ARABALARINI KALDIRIP, YÜRÜR...

AKLIM ALMIYOR!.. ÖRÜMCEK ADAM'A BİRDEN BİRE NE OLDU? BENİM BİLDİĞİM ÖRÜMCEK KİMSEDEN EMİR ALMAZDI... BUNDA BİR İŞ VAR!..

SONRA...

İŞİMİZİ BİTİRENE KADAR SİZ BURADA DURACAKSINIZ.. ANLAŞILDI MI ?..

SONRA, SOYGUN ARABALARININ PEŞİNDEN GİDER...

BAŞKA EMRİNİZ VAR MI ?..

GAYET İYİ ÖRÜMCEK!.. BİZİ TAKİP ET...

O SIRADA, HELİKARPA Kİ PROFESÖR İLE ROY, SOYGUN KAMYONLARINA İKİ BOMBA ATAR...

BOMBALARI BIRAK

OKEY!..

İKİ BOMBA, KAMYONLARI DURDURMAYA YETER..

BOOOOM

ÖRÜMCEK!.. İŞİMİZE BURUNLARINI SOKAN VAR!.. GEREKEN DERSİ VER ONLARA...

ŞİMDİ GÖRÜRLER!..

3.üncü bomba O'Brien'in arabasına gelirken..

ONU YAKALAMALIYIM!.

TAMAM BAŞARDIM!..

ÖRÜMCEK, YAKALADIĞI BOMBAYI, İKİ ARKADAŞININ BULUNDUĞU HELİKARA DOĞRU ATAR...

DEVAMI VAR

ZEHİR HAFİYE

9

Açık - saçık

Türkçesi: Halit KIVANÇ

HAFİYEYİ, KAPKARA İLE KARABELA KURTARDIĞINI BİLMİYOR!.

ÇOK BİLEN ÇOK YANILIR

SAĞOLUN, KARAGÜN POSTU-SUNUZ SİZ...

ZEHİR, KENDİSİNİ KURTARANI BİLSE ?.?.

ÇAK... ÇAK... ÇA...ÇA... ÇAK... ÇA..ÇA..

ZEHİR UZATILAN MENDİLİ KOKLAYINCA, TATLI RÜYAYA DALDI...

HAFİYE'Yİ DE ZAM BEKLEYEN MEMUR GİBİ UYUTTULAR!.

HOOY!.. USTA!.. NERDESİN? ÇAKTIN MI BİR SEYLER?

ZEHİRCİK, CİLVE VE PİZZO HAFİYE'Yİ BEKLİYORLAR BOŞ YERE!.

SÖZLER SURDAN GELİYOR

ÇAKTIN MI BİR ŞEY?

YENEDİĞİN SES VEREN KANALLARINDAN BİRİ BU!

ÇAKTIN MI BİR SEY?

DAM

1. KAT

ZEMİN KAT

GİZLİ YOL

SARAYIN KESİTİ...

BURDA BİRİ VAR BE!.

KANAL

ZEHİR'İN SESİ NE KADAR DEĞİŞİK GELİYOR!

PEKİ, ZEHİR NERDE?

DEĞİŞEN SES Mİ?

BİR İP UZATIN, ÇEKİN BENİ...

ZEHİR BİR HAYDUT YAKALADI GALİBA? ÇOK AĞIR BU!

ÜÇÜ DE BÜTÜN GÜÇLERİYLE ÇEKİYOR..

HADİ, CABUK!.. DÜŞECEĞİM YOKSA... HA GAYRET, HA!.

AAA!. GERÇEKTEN HAYDUT VAR AMA, HAFİYE ?.

ELLER YUKARI! AĞZINI ACANI YAKARIM...

BIZIMKİLERİ NEREYE GÖTÜRÜYORLAR ?

MERAKLANMA BIZDIK! HAZİNEYİ BULUNCA SİZİ BIRAKIRIZ!..

YALAN SÖYLÜYOR!.. BIRAKACAĞI FALAN YOK!.

DURUM HİÇ DE PARLAK GÖRÜNMÜYOR!

ALTINLAR BİZİ BEKLİYOR...

ZEHİRCİK, PİZZO VE CİLVE BU DOLAPTA BULUNUYOR!

KORKMAYIN BE!.. USTAM KURTARIR BİZİ...

DIŞARDAKİLERİN HEYECANI BAŞKA.. İÇERDEKİLERİN BAŞKA!.

ONU AYILTSAM MI? TAM TİPİM!.. NE ERKEK!.

BÜYÜK KANAL

OYA SIRFBOYA, ZEHİR'E VURULDU GALİBA!. ONA KALSA, HEMEN AYILTACAK!.

DEVAMI HAFTAYA

TİYATRO MU?.. YOLUN SONUNDAKİ SU BÜYÜK YAPIDIR!..

BAY MÜDÜR SİZİ BEKLİYOR BAYLAR!..

HOŞ GELDİNİZ BAYLAR!.. SİZİ BEKLİYORDUK... BU AKŞAM ÇALACAKSINIZ VE SALON DOLU OLACAK..BİZİM KONSERLER MEVSİMİMİZ BAŞARILI OLUR!..

SİZE SALONU GÖSTERECEĞİM..ÖZELLİKLE PİYANONUZU..HEH,HE!..

HEH,HE!..

İŞTE PİYANONUZ!..

ÇOK... ÇOK GÜZEL!..

EVET, ÜZERİNE BİRALAR KONABİLİR!

ÖH... BAY FLAXHAIR, BAŞKA GİYSİLER GETİRDİĞİNİZİ SANIRIM...

EVET... EVET... MERAK ETMEYİN

BU SALON, BU PİYANO... KORKUYORUM RED!..

BÜYÜK BİR BAŞARI KAZANACAKSIN BOB! WOLFGANG AMEDEUS VE BEN SENİNLE İFTİHAR EDİYORUZ..

STAGE ENTRANCE

RED KİT

AKŞAM OLUNCA...

Mozart Resital

Robert Flaxhair

KULİSLERDE...

TÜM... TÜM BU KALABALIĞI GÖRDÜN MÜ?

ÇOK GÖSTERİŞLİSİN, BOB...

SIRA SİZDE FLAKHAIR!..

BEN... BEN DE Mİ?..

RED, KENDİMİ İYİ HİSSETMİYORUM, NOTHİNG GULCH'A DÖNELİM...

SAÇMALAMA BOB!..

İYİ ŞANSLAR!..

SAK... SAKSAK!.. SAK... SAKSAK!..

DEVAMI VAR

BOYAMA SAYFASI

Sevgili Çocuklar, Bu sayfa sizin boyama sayfanızdır... İstediğiniz gibi, istediğiniz renklerle boyayın. Güzel bir tablo elde edeceksiniz.

GELiYOR!?

GELİYOR!?

GELİYOR!?

NE GELİYOR? NASIL GELİYOR? NEDEN GELİYOR!?

?